

Sygn. akt II Ka 234/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia SO Karol Troć
Protokolant:	st. sekr. sąd. Beata Defut-Kołodziejak

przy udziale prokuratora Agnieszki Sobczak

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2020 r.

sprawy **P. K.**

oskarżonego z art. 178 a §4 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 18 grudnia 2019 r. sygn. akt II K 633/19

I. w zaskarżonej części utrzymuje wyrok w mocy;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 140 zł kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 234/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 18 grudnia 2019 r. sygn. akt II K 633/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>I. Rażąco i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego materialnego, mianowicie art. 178a § 4 kk i art. 76 § 1 kk poprzez nieuprawnione zakwalifikowanie czynu przypisanego oskarżonemu jako przestępstwo z art. 178a § 4 kk z uwagi na uznanie, że P. K. był wcześniej karany za czyn z art. 178a § 1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 16.10.2017 r. sygn.. akt II K 275/17, pomimo iż przywołany wyżej wyrok w dacie orzekania przez Sąd meriti uległ zatarciu z mocy prawa, co implikowało możliwość skazania wymienionego za czyn z art. 178a § 1 kk,</p> <p>II. Błędy w ustaleniach faktycznych polegający na zaniechaniu zastosowania w sprawie art. 37a kk w sytuacji, gdy zaistniały ku temu przesłanki tak formalne, jak i wynikające z okoliczności podmiotowo-przedmiotowych</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
	Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
	Ad I. Wbrew twierdzeniu apelacji, podstawą uznania oskarżonego za winnego zarzuconego mu czynu w kształcie i z kwalifikacją prawną, przedstawioną w akcie oskarżenia nie było wyłączone stwierdzenie, że	

kierował pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości, będąc uprzednio skazanym za czyn z art. 178a § 1 kk – bowiem w zarzucie wskazano, że podstawą kwalifikowania jego czynu z art. 178a § 4 kk było jego popełnienie w okresie zakazu prowadzenia pojazdów, orzeczonego przez Sąd za poprzednie przestępstwo. Prawdą jest, że w orzecznictwie SN wskazuje się (jak w przytoczonym w apelacji wyroku z dnia 8 stycznia 2019 r. III KK 699/18), że przesłanką surowszej kwalifikacji czynu jest stwierdzenie, że wcześniejsze prawomocne skazanie sprawcy nie uległo zatarciu w dacie wyrokowania, jednakże dotyczy to wyłącznie takiej sytuacji, gdy właśnie wcześniejsze skazanie jest kwantyfikatorem surowszej kwalifikacji. Jak wskazał SN w przytoczonym w uzasadnieniu Sądu I instancji wyroku z dnia 21 sierpnia 2012 r. w sprawie IV KK 59/12 czy ostatnio w wyroku z dnia 2 lipca 2019 r. (V KK 364/18), „nie stanowi przeszkody do przyjęcia odpowiedzialności za przestępstwo z art. 178a § 4 k.k. zatarcie w dacie wyrokowania skazania za przestępstwo, którego częścią było orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, jeżeli będący przedmiotem osądu czyn określony w art. 178a § 1 k.k. został popełniony w okresie obowiązywania tego zakazu” (LEX nr 2744141). Mimo zatarcia skazania P. K. za czyn z art. 178a § 1 kk w sprawie II K 275/17 Sądu Rejonowego w Siedlcach, nie zostało zakwestionowane to, że w dacie popełnienia czynu w sprawie niniejszej, oskarżonego obowiązywał do 23 lipca 2019 r. orzeczony w tamtej sprawie zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych, jakim kierował w

dacie czynu. Tym samym zarzutu obraży art. 178a § 4 kk nie można było uznać za trafny.

Ad II. Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych w ocenie Sądu należało odczytać jako zarzut niedokonania ustaleń faktycznych, przemawiających za zastosowaniem dobrodziejstwa instytucji z art. 37a kk. Przepis ten nie przewiduje materialnych przesłanek, będących podstawą jego stosowania, tym niemniej należy stwierdzić, że sięgając do niego należy mając na uwadze celowość orzekania kary, określoną w art. 53 kk i nast. Jako argumenty apelacji, mające przemawiać za orzeczeniem wobec oskarżonego kary grzywny zamiast przewidzianej w art. 178a § 4 kk kary pozbawienia wolności, wskazano stan faktyczny związany z tym, że oskarżony ma dzieci (i obowiązek alimentacyjny) oraz szereg umów o prace geodezyjne, których niewykonanie w konsekwencji konieczności odbycia kary pozbawienia wolności wiązać się będzie z karami. Tymczasem wbrew zarzutowi Sąd I instancji dokonał takich ustaleń faktycznych i brał pod uwagę jako okoliczności łagodzące to, że oskarżony „prowadzi działalność gospodarczą w dziedzinie geodezji” (mając na uwadze zgromadzone w tym przedmiocie dowody z dokumentów), ma dziecko i że ciąży na nim obowiązek alimentacyjny, a mimo to dając prymat prewencyjnej funkcji kary uznał, że jedynie przewidziana w art. 178a § 4 kk jako wyłączna sankcja w postaci kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania pozwoli funkcję tę zrealizować. Przedstawiona tam argumentacja nie została przez skarżącą podważona i zasługuje na akceptację (pomijając

tę, powiązaną z wcześniejszą karalnością oskarżonego, która jest niedopuszczalna w sytuacji ustalenia zatarcia wcześniejszego skazania), bowiem rzeczywiście posiadanie dzieci, pracy zawodowej czy zobowiązań umownych itp. nie wyróżnia oskarżonego z grona innych sprawców podobnych występków na tyle, by na tym jedynie budować tezę o potrzebie jego wyjątkowego potraktowania i orzeczenia kary grzywny. Na aprobatę zasługuje również stwierdzenie Sądu Rejonowego o konieczności orzeczenia wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Kierowanie samochodem osobowym na jednej z bardziej ruchliwych, wylotowych ulic w mieście, mimo późnej pory, w tak znacznym stanie nietrzeźwości, mimo nadal obowiązującego zakazu prowadzenia takich pojazdów, orzeczonego za przestępstwo, niezależnie od postawy procesowej, nie przekonuje o pozytywnej prognozie co do oskarżonego, a okoliczności łagodzące znalazły wystarczające odzwierciedlenie w niskim wymiarze kary. Słusznie też Sąd I instancji zauważył, że oskarżony ma możliwość ubiegania się o odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego, co pozwoli na pogodzenie celów kary z wykonywaniem obowiązków zawodowych i rodzinnych. Z tego względu Sąd uznał za nietrafny zarzut z pkt II apelacji obrońcy oskarżonego.

Wniosek

1. O uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania,

zasadny

<p>2. O zmianę wyroku poprzez przyjęcie jako kwalifikacji prawnej art. 178a § 1 kk i zmianę orzeczenia o zakazie prowadzenia pojazdów i świadczeniu pieniężnym,</p> <p>3. O zmianę wyroku przy kwalifikacji z art. 178a § 4 poprzez wymierzenie oskarżonemu na podstawie art. 37a kk samoistnej kary grzywny w rozmiarze 150 stawek dziennych po 10 zł,</p> <p>4. O zmianę wyroku poprzez warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności (uzupełnienie na rozprawie odwoławczej)</p>	<p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Postępowanie przed Sądem I instancji nie wymagało uzupełnienia i nie było przesłanek do uchylenia zaskarżonego wyroku. Niezasadny był zarzut dotyczący prawidłowości kwalifikacji prawnej czynu, więc niezasadny musiał okazać się wniosek o jej zmianę. Sąd podzielił stanowisko Sądu I instancji co do braku podstaw do zastosowania instytucji z art. 37a kk i co do wymiaru kary, dlatego też za niezasadne musiały zostać uznane wnioski o zmianę również i w tym zakresie.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	

5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Całość wyroku skazującego	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Niezasadność apelacji i brak przesłanek działania z urzędu	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia	

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Nie została uwzględniona apelacja wniesiona przez obrońcę oskarżonego na jego korzyść, wobec czego ponosi on koszty sądowe postępowania odwoławczego – opłatę jak za I instancję (120 zł) i 20 zł ryczałtu za doręczenia.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia	
---------------------------------	--

Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku skazującego		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana